

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.706.638/2020/10.
A felperes: Mediarey Hungary Services Zrt.
(1065 Budapest, Hajós utca 23./1./10.)
A felperes képviselője:
Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság
Hatóság
(1055 Budapest, Falk Miksa utca 9-11.)
Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda
(1036 Budapest, Lajos utca 66., eljáró ügyvéd: dr.
Dudás Gábor János)
A per tárgya: adatvédelmi közgazgatási jogvita
(NAIH/2020/838/2.)

í t é l e t

A bíróság az alperes 2020. július 23. napján kelt NAIH/2020/838/2. számú határozata 1.2. pontjának az adatkezelést indokoló kényszerítő erejű jogos okok felperes általi bizonyításának hiányát, és ezért az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (1) bekezdésének felperes általi megsértését megállapító rendelkezésrészeit, az 1.3.2. pontjának a tiltakozást követő második, egyedi érdekmérlegelés végzésére utasító rendelkezésrészt, valamint a határozat 3. pontját megsemmisíti, és az alperest az adatvédelmi bíróság vonatkozásában új eljárásra kötelezi. Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 15.000 (tizenötezer) forint kereseti részilletéket, a fennmaradó 15.000 (tizenötezer) forint kereseti részilleték az állam terhén marad.

A peres felek költségeiket ezt meghaladóan maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A döntés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes kiadásában megjelent 50 leggazdagabb magyart tartalmazó 2019 januári Forbes (a továbbiakban: Adatkezelés 1) kiadvány nyomtatott változatában a perben nem álló [...] (a továbbiakban: kérelmezők) neve, életkora, becsült vagyonuk, és abecsült vagyon alapja, valamint az alperes NAIH/2020/838/2. számú határozatának 4. oldalán idézett szócikk, az online változatban a kérelmezők neve, vagyonuk becsült összege ésmódosított arcképe, valamint a kérelmezők érdekeltségébe tartozó cégcsoport tevékenységéről egy mondat. A legnagyobb családi vállalkozásokat tartalmazó Forbes 2019. szeptemberében (a továbbiakban: Adatkezelés2) nyomtatott és online módon megjelent kiadványában a kérelmezők családi neve ([...]), az érdekeltségükbe tartozó cégcsoport neve, annak becsült értéke, központjának városa, a cégcsoport alapításának éve, és az érdekelt generációszáma, valamint az alperes NAIH/2020/838/2. számú határozatának 4-5. oldalain idézett szócikkek jelentek meg. A kérelmezők és a felperes között a kiadványokban megjelent adatkezelés tekintetében több, az alperes NAIH/2020/838/2. számú határozatának 36-37. oldalain ismertetett levélváltások történtek 2018. augusztus és 2019. november között. A kérelmezők egyebek mellett 2019. július 19-én is tiltakoztak a személyükre vonatkozó adatkezelés ellen a felperesnél, és az adatok törlését kérték. A felperes a kérelmezőknek írt leveleiben a tiltakozást nem fogadta el, és a kiadványokat publikálta.
- [2] A kérelmezők az alpereshez 2019. október 31-én benyújtott kérelmükben (a továbbiakban: kérelem) a nevük, vagyonuk és családnevük ([...]) szerepeltetéséhez kapcsolódó adatkezelési műveletek – különösen adatbázis-építés, listázás, nyilvánosságra hozatal –, valamint előzetes tájékoztatás elmaradása miatt vizsgálati eljárást, személyes adataik jogsértő kezelése, valamint a felpereshez intézett tiltakozási és törlési kérelmeik elutasítása miatt adatvédelmi hatósági eljárást kezdeményeztek a felperes kiadásában megjelenő Forbes magazinnal kapcsolatban.

Az alperes határozata

- [3] Az alperes a 2020. július 23-én kelt NAIH/2020/838/2. számú határozatával részben helyt adott a kérelemnek. Megállapította, hogy a felperes azzal, hogy az Adatkezelés 1-hez és az Adatkezelés 2-höz kapcsolódó adatkezelés kapcsán nem megfelelően végezte el az érdekmérlegelést, és a saját, illetve a harmadik fél (nyilvánosság) jogos érdekeiről, valamint ezek a kérelmezők érdekeivel való összemérésének eredményéről előzetesen nem tájékoztatta a kérelmezőket, megsértette a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 EU rendelet (a továbbiakban: GDPR) 6. cikk (1) bekezdés f) pontját. Megállapította, hogy a felperes azzal, hogy nem nyújtott megfelelő tájékoztatást a kérelmezők részére az adatkezelés valamennyi lényeges körülményéről és a személyes adatok kezelése elleni tiltakozáshoz való jogáról, továbbá, hogy a tudomására jutott információk ellenére a tiltakozást követően nem bizonyította, hogy az adatkezelést olyan kényszerítő erejű jogos okok indokolják, amelyek elsőbbséget élveznek a kérelmezők érdekeivel, jogaival és szabadságaival szemben, valamint azzal, hogy a kérelmezők érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmeire adott válaszaiban nem nyújtott tájékoztatást a jogérvényesítési lehetőségeiről, megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontját, 5. cikk (2) bekezdését, 12. cikk (1) és (4) bekezdését, 14. cikkét és 21. cikk (1) és (4) bekezdését. Harmadrészt a jogellenes adatkezelés miatt a felperest elmarasztalta, egyúttal utasította, hogy teljesítse a kérelmezők felé fennálló, az adatkezeléssel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségét, beleértve az érdekmérlegelés során figyelembe vett, a felperes és a kérelmezők oldalán fennálló érdekekről és az érdekmérlegelés eredményéről szóló tájékoztatást, a tiltakozáshoz való jogról szóló tájékoztatást, és a jogérvényesítési

lehetőségekről szóló tájékoztatást is. Előírta, hogy amennyiben a felperes a jövőbeni tervezett adatkezelések során a jogos érdeket mint jogalapot kívánja használni, akkor a jogszabályoknak megfelelően és a határozatban foglaltak figyelembe vételével végezzen érdekmérlegelést, beleértve a tiltakozást követő második egyedi érdekmérlegelést is. Kötelezte a felperest, hogy a hatályos jogszabályok és a határozatban foglaltak szerint alakítsa át előzetes tájékoztatással kapcsolatos gyakorlatát. Elutasította a kérelem azon részét, amely arra vonatkozott, hogy az alperes utasítsa a felperest a kérelmezők adatkezelés elleni tiltakozásra és a személyes adataik törlésére irányuló kérelmei teljesítésére, valamint, hogy véglegesen tiltsa el a felperest a kérelmezők személyes adatainak kezelésétől. A jogsértések miatt a felperest 2.500.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. A jogsértés megállapítására irányuló kérelem 2018. május 25. napja előtti adatkezelést érintő része tekintetében az adatvédelmi hatósági eljárást végzéssel megszüntette arra hivatkozással, hogy erre az időszakra nézve a GDPR nem alkalmazandó. Az ügyintézési határidő túllépése miatt végzéssel 10.000 forintnak a kérelmezők részére történő megfizetéséről rendelkezett.

[4] Indokolásában a GDPR (47), (65), (153) preambulumbekkezdés, 2. cikk (1) bekezdése, 4. cikk 1-2., 4., 6-7. pontja, 5. cikk (1) bekezdés a)-e) pont, (2) bekezdés, 6. cikk (1) bekezdés a)- f) pont 12. cikk (1)-(5) bekezdés, 14., 16. cikk, 17. cikk (1)-(3), 21. cikk (1)-(4) bekezdés, 77. cikk (1) bekezdés, 58. cikk (2), 83. cikk (1)-(2), (5), (7), 85. cikk (1)-(2) bekezdés, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 1. §, 3. § 6. pont, 26. § (2), 38. § (2), 60. § (1)-(2), 61. § (1) a), b), 75/A. §, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 17. §, 47. § (1), az Alaptörvény VI. cikk (1), (3) bekezdés, IX. cikk (1)-(2), (4) bekezdés, a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény 8. § (1)-(2), 9. § (1)-(3), a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 10. § (1)-(2), 24. § (1) bekezdés b), f), h), 26. § (3) bekezdés a), e), 27. § (4) bekezdés bc)-bd) pont, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdés, 10. §, 13. § a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:44. § (1)-(3) bekezdés, az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikk, 10. cikk 1. bekezdés rendelkezéseire hivatkozott.

[5] Megállapította, hogy a felperes a vizsgált adatkezelések tekintetében adatkezelőnek minősül, a kérelmezőknek pedig számolniuk kell azzal, hogy a sikeres, nagy vagyont termelő cégcsoport esetén az üzleti világnak, mint a közélet egy szegmensének is aktív alakítójává válnak, vállalva az ezzel együtt járó értékeléseket és bírálatokat is; valamint hogy a kérelmezők neve, ügyvezetői tisztsége, tulajdonosi pozíciója közérdekből nyilvános adatok. Az ügy tárgyát nem általában a gazdasági újságírás adatvédelmi elemzésében jelölte meg, hanem a konkrét kiadványokhoz kapcsolódó adatkezelésekben. Rögzítette, hogy a gazdasági tevékenységből származó vagyon, cégérték becslés a véleménynyilvánítás szabadságának körébe esik, azonban álláspontja szerint semmilyen körülmény nem utal arra, hogy az évente rendszeresen megjelenő „gazdaglisták” konkrét közéleti vitához kapcsolódnának, hanem ahhoz, hogy ki és milyen mértékben gazdagodott meg az adott időszakban, vagyis „pletykaéhséget” elégítenek ki. Nem fogadta el a gazdasági újságírás mint közérdekű tevékenységre való felperesi hivatkozást az adatkezelés jogalapjaként. Rögzítette, hogy a gazdasági újságírás közérdekű tevékenység, de nem közfeladat, ezért pedig általában a gazdasági újságírással kapcsolatos valamennyi nem hozzájáruláson alapuló adatkezelés is a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogos érdek jogalapon történhet meg, amely csak akkor jogszerű, ha az adatkezelő előzetesen elvégzi az érdekmérlegelési tesztet. Megállapítása szerint a felperes által megjelölt jogos érdek elfogadható az adatkezelések tekintetében, azonban felperes az érdekmérlegelést nem megfelelően végezte el. Kifejtette, hogy a felperes azzal, hogy a saját és a nyilvánosság jogos érdekeinek a kérelmezők érdekeivel való

összemérésének eredményéről előzetesen nem tájékoztatta a kérelmezőket, jogsértést követett el.

- [6] Az érintetti jogok és a joggyakorlás korlátai között rögzítette, hogy bár a listák megjelenése előtt a felperes felvette a kapcsolatot a kérelmezőkkel, és tájékoztatta őket, hogy szerepeltetni kívánja őket az adott listán, megküldte számunkra az alkalmazott módszertan rövid leírását, továbbá az az alapján készített táblázatot, valamint biztosította számukra az észrevételezési, pontosítási lehetőséget, az előzetes tájékoztatás követelményének nem tett eleget, mert nem adott tájékoztatást az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekéről, az érdekmérlegelés eredményeiről, a profilalkotás várható következményeiről, a kérelmezőket megillető valamennyi érintetti jogról és a panasztételi jogról sem.
- [7] Az alperes a figyelmeztetést önmagában arányos és visszatartó erejű szankciónak nem tartotta, ezért bírságkiszabást alkalmazott. Súlyosító körülményként vette figyelembe az alapelvi és érintetti joggyakorlással összefüggő jogsértéseket, a kérelmezők fellépésének számosságát, a jogsértés szándékosságát, a kiadványok megjelenését, valamint a Forbes ismertsége miatt a felperes kiemelt felelősségét; enyhítő körülményként vette figyelembe a különleges kategóriába tartozó adatkezelés hiányát. Értékelte a felperes együttműködését, a felperes korábbi jogsértését, valamint azt is, hogy felperes a kérelmezők tiltakozását követően nem végzett egyedi érdekmérlegelést.

A kereset és a védírat

- [8] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását kérte annak megállapításával, hogy jogsértést nem valósított meg, mely miatt a bírság és az egyéb utasítások megsemmisítését is kérte. Kérte a határozat Adatkezelés 2 nyomtatott változata kapcsán a határozat részbeni megsemmisítését is, figyelemmel arra, hogy a kérelmezők ezen adatkezelésben nem voltak érintettek. Másodlagosan a bírság mellőzését, harmadlagosan annak mérséklését kérte. Perköltséget igényelt.
- [9] Az „alaki védekezés” körében előadta, hogy a kérelmezők az Adatkezelés 2 nyomtatott változata vonatkozásában azért nem minősülnek érintettnek, mert hiányzik az azonosíthatóság, ugyanis csak az Adatkezelés 1 esetén szerepeltek a kérelmezők névvel, és az Adatkezelés 2 online változatában az egyik kérelmező arcképével, egyebekben kizárólag a [...] családot mint gyűjtőnevet kezelte, de a kérelmezők nevét nem. Kiemelte, hogy a [...] családnév túl gyakori ahhoz, hogy a kérelmezők beazonosíthatók legyenek, valamint hogy a családi vagyona vonatkozó becslés túl általános ahhoz, hogy ebből az egyes kérelmezők személyes vagyonára következtetést lehessen levonni. Kifogásolta, hogy alperes nem vezette le azt, hogy az Adatkezelés 2 nyomtatott változata milyen módon érinti egyenként valamennyi kérelmező személyes adatait, illetve [...] személyes adatait az Adatkezelés 2 online változatában. Kiemelte, hogy nem terhelheti tájékoztatási kötelezettség az Adatkezelés 2 nyomtatott változata kapcsán a kérelmezők, valamint az online változat kapcsán [...] irányába.
- [10] Kifejtette, hogy a határozat rendelkező rész 1.1. pontja semmilyen többletelemet nem tartalmaz az 1.2. ponthoz képest, hiszen mindkettő a tájékoztatás elmaradása miatt marasztalja a felperest.
- [11] Előadta a két vizsgált adatkezeléssel kapcsolatban, hogy a jogi képviselő által küldött levélből és [...] levelének tárgyából az tűnt ki, hogy a tiltakozás kifejezetten a 2018-ban megjelent 33 leggazdagabb magyar és 25 legnagyobb vállalkozás, illetve a 2018 szeptemberében megjelenő szám ellen irányult, amelyből következően tévesnek ítélte azt a határozati megállapítást, hogy a tiltakozás kapcsán a kényszerítő jogi érdek igazolása

elmaradt. Kiemelte, hogy kérelmezők nem reagáltak, ebből következően nem volt olyan tiltakozás, amely külön érdek mérlegelési kötelezettséget keletkeztetett volna.

- [12] Az „érdemi védekezés” körében kifejtette, hogy téves az adatkezelés jogalapjának értelmezése, és emiatt az összeegyeztethetetlen a sajtó működési mechanizmusával, valamint aránytalan terhet jelent az újságírói tevékenységet végző személyek és vállalatok számára. Hangsúlyozta, hogy amennyiben az alperes jogértelmezése válik gyakorlattá, úgy a sajtószerveknek alapjaiban kell átalakítani a saját tevékenységünkre vonatkozó szakmai és etikai szabályokat, amely az eddigiekhez képest jelentős, a sajtószabadság gyakorlásával összeegyeztethetetlen, ésszerűtlen adminisztrációs terhekké válna.
- [13] A GDPR 85. cikkére is utalva kiemelte, hogy a GDPR nemzeti jogba való átültetése nem eredményezi azt, hogy az adatvédelem abszolút elsőbbséget élvez más alkotmányos értékekkel – így a véleménynyilvánítás szabadságával és a sajtószabadsággal – szemben. Utalt arra, hogy az érdekmérlegelés követelményét fogalmazza meg az Európai Adatvédelmi Biztosok Munkacsoportjának 2019. november 26-án közzétett állásfoglalásának második pontja.
- [14] Az adatkezelés jogalapjával kapcsolatban rögzítette, hogy a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontja szerint jogszerű az adatkezelés, amennyiben az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges. Kiemelte, hogy az Smtv. 10. §-a közérdekű feladatként írja elő a sajtószervek számára, hogy megfelelően tájékoztassák a közönséget a helyi az országos és az európai közélet ügyeiről. Hivatkozott arra, hogy az Alkotmánybíróság is egyértelműen állást foglalt abban, hogy az üzleti életről való beszámolás a közügyek megvitatásának számít, ekként pedig közérdekű tevékenység.
- [15] Hangsúlyozta, hogy az alperes és a felperes álláspontja között a különbség abban áll, hogy amíg a felperes saját tevékenységét közérdekűnek minősíti, addig az alperes szerint a “gazdaglisták” összeállítása „pletykaéhséget” elégít ki, így nem sorolható az úgynevezett watchdog típusú tevékenységek körébe. Kijelentette, hogy az üzleti újságírás egy legitim és közérdekű tevékenység, amelyet az Smtv. a közérdekű adatellátás körébe sorol. Hangsúlyozta, hogy felperes feladatának tekinti a magyar vállalkozói kultúra erősítését azáltal, hogy sikeres magyar vállalkozók tevékenységéről beszámol, amely célt az összeállítás részben szolgál. Kifejtette, hogy kizárólag nyilvánosan elérhető adatbázisok alapján állítottak össze a legmódosabb személyek és legsikeresebb családok listáját, a felhasznált nyilvántartások (ingatlan-nyilvántartás, cégbírósági adatok alapján létrehozott cégbázis és a cégek saját nyilvános közlései) és a bennük található személyes adatok széles köre közérdekből azért nyilvános, hogy a gazdasági élet átláthatóan működjön. Álláspontja szerint a lista elkészítése önmagában is közérdekű; a 2019 januári számban közölt személyes adatok üzleti újságíráshoz kapcsolódtak, mert az ország környezetét befolyásoló nagyberuházásokról számolt be, tájékoztatást nyújtott a kérelmezők cégének nemzetközi terjeszkedéséről, ismertette az egyik tulajdonos közéleti szerepvállalását. A 2019 szeptemberi számmal kapcsolatban kiemelte, hogy az is a watchdog szerep gyakorlását jelenti, mert egyrészt a cég külföldi kézbe kerüléséről, másrészt az ország épített környezetét befolyásoló óriás beruházásokról számolt be, mellyel szintén az Smtv. szerinti, a GDPR fogalmi rendszerében közérdekű feladatnak minősülő tájékoztatási kötelezettségének tett eleget. Összességében rámutatott, hogy mivel a felperes adatkezelése elsődlegesen a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontján alapult, felperest nem terhelte az érdekmérlegelési, és az erről való tájékoztatási kötelezettség.
- [16] Sérelmezte, hogy az alperes nem teljesítette a GDPR 57. cikk (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott feladatait, mert azt nem előzték meg az alperes által megfelelően kidolgozott és közzétett tájékoztatók.

- [17] Az érdekmérlegelési és tájékoztatási kötelezettség körében az Alaptörvény IV. cikk (2), VI. cikk (3) bekezdésére, valamint a 7/2014. (III. 7.) és a 28/2014. (IX. 29.) számú AB határozatra. A Ctv. 10. § (2) bekezdésére utalva hangsúlyozta, hogy a cégiratok teljeskörűen nyilvánosak, ezért azoknak a gazdasági újságírás keretében történő felhasználása a közérdekből nyilvános személyes adatok célhoz kötött adatkezelését jelenti.
- [18] Előadta, hogy amennyiben mégis terhelné érdekmérlegelési teszt elvégzése, annak a konkrét ügyben eleget tett, mert a munkatársa megkereste a kérelmezőket. Rámutatott, hogy rendelkezik adatvédelmi tájékoztatóval, amely a honlapján az érintett időpontban is elérhető volt. Álláspontja szerint így összességében eleget tett a GDPR 14. cikkében foglalt követelménynek. Kifejtette, hogy a válaszlevelekben valóban nem szerepelt az Infotv. és a GDPR releváns rendelkezése a panasztételi jogról, az ezt tartalmazó tájékoztató azonban a honlapján elérhető volt, melyről a kérelmezők jogi képviselője is köteles volt a kérelmezőket tájékoztatni, de a jogérvényesítési eljárás megindításának tényéből is az következik, hogy a kérelmezők a releváns jogszabályokat ismerték.
- [19] Vitatta, hogy profilalkotást valósított meg, mert a GDPR 4. cikk (4) bekezdésében rögzített definíció három konjunktív feltételéből kettő – az automatizált kezelés és értékelésre vagy előrejelzésre használat – hiányzott, a lista összeállítása alapvetően manuális újságírói munka eredménye.
- [20] A tiltakozási jog kapcsán elkövetett jogsértést is vitatta. Elsősorban arra hivatkozott, hogy ilyen kötelezettsége nem volt annak életszerűtlensége okán, másodsorban pedig a kérelmezők jogai nem sérültek, mert szakértő jogászokkal egyeztettek.
- [21] A bírságkiszabás vonatkozásában a határozatot indokolatlannak és aránytalannak ítélte. Előadta, hogy munkatársai kifejezetten megkeresték és tájékoztatták a kérelmezőket. Vitatta, hogy hozzáállása szándékosan jogsértő lett volna, figyelemmel a GDPR-rel kapcsolatban kialakult joggyakorlat hiányára is. Álláspontja szerint a bírságkiszabás nem szolgálhat generális prevenciók célját, és nem értett egyet azzal sem, hogy az alperes az egy betűvel jelölt listákat tartja követendőnek, mivel nem a lista volt a bírságkiszabás alapja, hanem az érdekmérlegelés, tájékoztatás hiánya. Sérelmezte, hogy az alperes súlyosító körülményként értékelte a két Forbes magazin megjelentetését, másrészt azt, hogy a kérelmezők csak a hatóság közreműködésével érték el a megfelelő adatkezelést, harmadrészt a korábbi jogsértését. Kifogásolta, hogy az alperes nem értékelte enyhítő körülményként a felperes az együttműködését.
- [22] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatban kifejtett indokok alapján. Perköltséget igényelt. Előadta, hogy a felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy az Adatkezelés 2 nyomtatott változatában nem kezelte a kérelmezők adatait, visszautalt arra, hogy a határozatban részletesen ismertette, hogy a „[...] család” kifejezés miért teszi lehetővé a kérelmezők azonosítását. Vitatta, hogy a rendelkező rész egyik pontja magában foglalná a másikat arra hivatkozással, hogy az egyik jogsértés megállapításán túl nem zárja ki semmi a másik jogsértés megállapítását. Hangsúlyozta, hogy a felperes az adatkezelését a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontjára alapította, és erre tekintettel került a jogsértés megállapításra. Fenntartotta, hogy a felperes nem közhatalmi szerv, és az Smtv. 10. §-a sem határoz meg a számára közfeladatot, valamint hogy a tevékenysége nem tartozik a „watchdog” típusú újságírás körébe, ami miatt kiemelt védelmet kellene élveznie. Irrelevánsnak tartotta, hogy a jogalkotó mennyiben tett eleget a GDPR 85. cikkben foglalt kötelezettségeinek. Hangsúlyozta, hogy a felperes honlapján elérhető adatvédelmi tájékoztató nem mentesíti felperest a tájékoztatási kötelezettsége alól. A profilalkotással kapcsolatban is fenntartotta a határozatban kifejtett álláspontját. A tiltakozási joggal kapcsolatban rámutatott, nincs jelentősége annak, hogy azok nem az eljárás tárgyát képező kiadványra is irányultak, ugyanis

arra vonatkozóan is tiltakoztak a kérelmezők más leveleikben. A bírságkiszabás körében is megalapozottnak tartotta a határozatot.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [23] A kereset az alábbiak szerint részben alapos.
- [24] A bíróság az alperes határozatának jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdése és a 85. § (1)-(2) bekezdései szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között bírálta el.
- [25] A felperes keresetében elsőként arra hivatkozott, hogy a kérelmezők az Adatkezelés 2 nyomtatott változata vonatkozásában azért nem minősülnek érintettnek, mert hiányzik az azonosíthatóságuk; abban a kérelmezők nevét nem, csak a [...] családot jelölte meg, ahogy tette ezt az online változatban [...] tekintetében is.
- [26] A GDPR 4. cikk 1. pontja értelmében „személyes adat”: azonosított vagy azonosítható természetes személyre („érintett”) vonatkozó bármely információ; azonosítható az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy testi, fiziológiai, genetikai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható. A 2. pont szerint „adatkezelés”: a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés. A 7. pont alapján „adatkezelő”: az a természetes vagy jogi személy, közhatalmi szerv, ügynökség vagy bármely egyéb szerv, amely a személyes adatok kezelésének céljait és eszközeit önállóan vagy másokkal együtt meghatározza; ha az adatkezelés céljait és eszközeit az uniós vagy a tagállami jog határozza meg, az adatkezelőt vagy az adatkezelő kijelölésére vonatkozó különös szempontokat az uniós vagy a tagállami jog is meghatározhatja.
- [27] A bíróság megállapította, hogy az Adatkezelés 2 kiadványaiban a felperes a „[...] család” és a „[...]” kifejezést használja a kérelmezők kapcsán, amely kellően körülhatárolt, figyelemmel a magazin kontextusára és a cégnyilvántartásban szereplő információkra. A család szó a családi vállalkozás szinonimája, amely köznyelvi értelmében egy család vagy közös felmenőkkel rendelkező családtagok kezében összpontosuló gazdasági társaságot jelenti. A nyilvános cégadatok alapján ez pedig bárki által beazonosítható a felperesi kiadványban megjelenő adatokra figyelemmel: [...] család, [...], [...] stb. Ebből következően a bíróság megállapította, hogy felperes az Adatkezelés 1 és 2 mindegyik kiadványában a kérelmezők személyét felismerhető módon jelölte meg.
- [28] A bíróság ezt követően a felperes a határozat rendelkező rész 1.1. és 1.2. pontjának átfedésére vonatkozó érvelését vizsgálta. Az alperes a rendelkező rész 1.1. pontjában a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontjának, míg az 1.2. pontjában a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontjának, 5. cikk (2) bekezdésének, 12. cikk (1) és (4) bekezdésének, 14. cikkének és 21. cikk (1) és (4) bekezdésének megsértését állapította meg.
- [29] A GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja az érdekmérlegelési kötelezettségről, az 5. cikk (1) bekezdés a) pontja a jogszerűség, a tisztességes eljárás és az átláthatóság elvéről, az 5. cikk (2) bekezdése az elszámoltathatóságról, a 12. cikk (1) bekezdése az átlátható tájékoztatásról és az érintett jogainak gyakorlására vonatkozó intézkedésekről, a 14. cikk a rendelkezésre

bocsátandó adatok köréről és a 21. cikk (1) és (4) bekezdése pedig az érintett tiltakozáshoz való jogáról rendelkezik. Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy míg a határozat rendelkező rész 1.1 pontban az adatkezelés jogalapja, addig az 1.2 pontban az érintetti joggyakorlás biztosításának hiánya miatt került a felperes terhére jogsértés megállapításra. A határozat nem jogszabálysértő amiatt, mert az egymásból következő jogsértések megvalósulását (függetlenül attól, hogy azok közül az alábbiak szerint nem mindegyik valósult meg) az alperes formailag tagoltan, külön-külön bekezdésekben állapította meg.

[30] A felperes arra is hivatkozott, hogy a kérelmezők tiltakozásukat másik, egy korábbi (2018-as) kiadvánnyal kapcsolatban fejtették ki.

[31] Az alperes e téren alappal állította, hogy a kérelmezők felperesnek 2018. augusztusában elküldött tiltakozásai a jelen ügy szempontjából különösen a határozat 9. oldalán rögzített azon felperes által a perben nem cáfolt tényre tekintettel nem relevánsak, hogy a kérelmezők a felperesnél 2019. július 19-én is tiltakoztak.

[32] A felperes keresetének „érdemi védekezés” elnevezésű részében az alperes megállapításait az adatkezelés jogalapja vonatkozásában elsőként a GDPR 6. cikk e) pontjára hivatkozással vitatta.

[33] A GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontja értelmében a személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges.

Az (1) bekezdés f) pontja alapján pedig a személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek.

[34] A felperes érvelése értelmében az adatkezelése annak közérdekűsége okán jogszerű, ezért nem vonatkozik rá a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában meghatározott érdekmérlegelési kötelezettség, így jogsértést sem követett el.

[35] Az Smtv. 10.§-a szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

[36] A felperes az Smtv. e rendelkezésére tekintettel érvelt azzal, hogy az általa végzett gazdasági újságírói tevékenység közérdekű feladat, és emiatt az alperes által vizsgált adatkezelése is közérdekű. Az Smtv. 10.§ azonban nem általában a sajtó közérdekű feladatait, hanem a közönség jogait rögzíti. Minden egyes esetben a feladat jellegének vizsgálata alapján, eseti mérlegelés eredményeképpen dönthető el, hogy egy szerv vagy személy közfeladatot ellátónak minősül-e vagy sem. Nem kérdéses, hogy a közhatalmi jogok gyakorlásával felruházott állami és önkormányzati szervek a definíció által meghatározott szervek körébe tartoznak, de ide sorolandók a közintézmények (pl. az óvodák, iskolák, kórházak) is, továbbá azok a közszolgáltatók, amelyek magánjogi jogalanyok, de tevékenységük során közfeladatot látnak el (pl. vízi közművek, vasút, posta). Ezenfelül a GDPR az újságírás kérdéskörét a 85. cikkben rendezi, amely rendszertanilag elkülönül a 6. cikkben foglalt rendelkezésektől, és tagállamokra bízta – a később kifejtettek szerint – a kivételek és eltérések meghatározását. Minderre figyelemmel – sem az Smtv. 10. §-ából, sem a GDPR rendelkezéseiből – nem vonható le az a következtetés, hogy a felperes közérdekű adatkezelést folytat.

[37] A felperes a jogalap körében hivatkozott arra is, hogy a GDPR-nak a véleménynyilvánítás szabadságához és a sajtószabadsághoz való összeegyeztethetőségét is vizsgálni kell, mert az adatvédelem nem élvez abszolút elsőbbséget.

- [38] A GDPR 85. cikk (1) bekezdése szerint a tagállamok jogszabályban összeegyeztetik a személyes adatok e rendelet szerinti védelméhez való jogot a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való joggal, ideértve a személyes adatok újságírási célból, illetve tudományos, művészi vagy irodalmi kifejezés céljából végzett kezelését is. A (2) bekezdés értelmében a személyes adatok újságírási célból, illetve tudományos, művészi vagy irodalmi kifejezés céljából végzett kezelésére vonatkozóan a tagállamok kivételeket vagy eltéréseket határoznak meg a II. fejezet (elvek), a III. fejezet (az érintett jogai), a IV. fejezet (az adatkezelő és az adatfeldolgozó), az V. fejezet (a személyes adatok harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása), a VI. fejezet (független felügyeleti hatóságok), a VII. fejezet (együttműködés és egységesség) és a IX. fejezet (az adatkezelés különös esetei) alól, ha e kivételek vagy eltérések szükségesek ahhoz, hogy a személyes adatok védelméhez való jogot össze lehessen egyeztetni a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való joggal. A (3) bekezdés alapján a tagállamok értesítik a Bizottságot azon jogi rendelkezésekről, amelyeket a (2) bekezdés alapján elfogadtak, továbbá haladéktalanul értesítik a Bizottságot az említett jogi rendelkezéseket érintő későbbi módosító jogszabályokról, illetve módosításokról.
- [39] A tagállamok a GDPR 85. cikkében foglalt felhatalmazás alapján rendezhetik a két alapelv (adatvédelem és véleménynyilvánítás) összhangját, amely lehetőséggel a magyar jogalkotó akként élt az Igazságügyi Minisztérium Európai Bizottságnak címzett a 2018. augusztus 1-jén kelt XX-EUJMFO/ID/194/2/2018. számú levele szerint, hogy a GDPR 85. cikkében foglalt rendelkezések átültetését az Infotv. III. fejezete, a Ptk. 2:44. §-a, az Smtv. 4. § (3) bekezdése, 6. §, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 219. §, 226. §, 226/A. §, 226/B. §, 227. §, a jogalkalmazás, különös tekintettel az Alkotmánybíróság gyakorlatára, így többek között a 30/1992. (V.26.), 36/1994. (VI.24.), 7/2014. (III.7.), 28/2014. (IX.29.), 3001/2018. (I.10.) és 3145/2018. (V.7.) AB határozat tartalmazza.
- [40] Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.
- [41] Az Smtv. 4. § (3) bekezdése értelmében a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. E rendelkezés nem értelmezhető az Smtv. 4. § (1) bekezdése nélkül, amely szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét.
- [42] A véleménynyilvánítás szabadsága a kommunikációs szabadságok anyajoga, több szabadságjogot foglal magában: többek között a sajtószabadságot is. A véleménynyilvánítás szabadsága kiemelten védett alkotmányos érték, a társadalmi és politikai, vagyis a közéleti viták szabadsága és sokszínűsége nélkül ugyanis nincsen szabad közvélemény és nincsen demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság határozataiban megjelenő szempontok az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatában is érvényesülnek, amely több ítéletében rámutatott, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 10. cikke által védett véleménynyilvánítás szabadsága nem csak a politikai jellegű vitákra vonatkozik, hanem a jogvédelem kiterjed minden, a társadalmat érintő egyéb kérdésekre, így akár az üzleti élet megvitatásának szabadságára is. A felperes által megjelölt és az alperes által kifogásolt kiadványok nem vitatottan sajtótermékek, amelyek a magyar gazdaság aktuális helyzetéről nyújtanak tájékoztatást a legvagyonosabb magyar vállalkozók, illetve családi gazdasági társaságok bemutatásán keresztül. Rögzíthető az is, hogy az Európai Unió Bíróságának gyakorlatában a magánélethez és a véleménynyilvánítás szabadságához való jog egyenlő értéket képvisel, és egyik sem tekinthető abszolút jognak. Az újságírási kivétel a GDPR 85. cikke rendez, amely meglehetősen nagy szabadságot ad a tagállamoknak a

határvonalak konkrét meghatározása tekintetében. A magyar jogalkotó azonban az újságírás tekintetében nem határozott meg kivételt vagy mentesülést a GDPR-ban – így a 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában – foglalt kötelezettségek alól. Ilyen kivételt vagy eltérést ezért a bíróság sem határozhat meg normatív módon, ezáltal pedig a felperes tevékenységére sem. A felperes ebből eredően köteles volt a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti érdekmérlegelési teszt elvégzésére. E tekintetben (vagyis az érdekmérlegelési teszt szükségességének kérdését illetően) azonban nem volt ügyszóként jelentősége annak, hogy a felperes tevékenysége mennyiben és milyen módon járul hozzá a gazdasági újságírás céljaihoz, függetlenül attól, hogy a felperes kiadványai a bíróság szerint is a legitim gazdasági újságírás produktumai, és azok nem egyszerűsíthetők a „pletykaéhséget” kielégítő sajtótermékekre.

[43] A felperes a keresetében azt is állította, hogy eleget tett az érdekmérlegelési és tájékoztatási kötelezettségének.

[44] A GDPR 12. cikk (1) bekezdése alapján az adatkezelő megfelelő intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy az érintett részére a személyes adatok kezelésére vonatkozó, a 13. és a 14. cikkben említett valamennyi információt és a 15-22. és 34. cikk szerinti minden egyes tájékoztatást tömör, átlátható, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világosan és közérthetően megfogalmazva nyújtsa, különösen a gyermekeknek címzett bármely információ esetében. Az információkat írásban vagy más módon - ideértve adott esetben az elektronikus utat is - kell megadni. Az érintett kérésére szóbeli tájékoztatás is adható, feltéve, hogy más módon igazolták az érintett személyazonosságát. A (4) bekezdés szerint ha az adatkezelő nem tesz intézkedéseket az érintett kérelme nyomán, késedelem nélkül, de legkésőbb a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet az intézkedés elmaradásának okairól, valamint arról, hogy az érintett panaszt nyújthat be valamely felügyeleti hatóságnál, és élhet bírósági jogorvoslati jogával.

[45] A GDPR 14. cikk (1) bekezdés c) pontja úgy rendelkezik, hogy ha a személyes adatokat nem az érintettől szerezték meg, az adatkezelő az érintett rendelkezésére bocsátja a következő információkat: c) a személyes adatok tervezett kezelésének célja, valamint az adatkezelés jogalapja.

A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdésben említett információk mellett az adatkezelő az érintett rendelkezésére bocsátja az érintettre nézve tisztességes és átlátható adatkezelés biztosításához szükséges következő kiegészítő információkat: b) ha az adatkezelés a 6. cikk (1) bekezdésének f) pontján alapul, az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekeiről; c) az érintett azon joga, hogy kérelmezheti az adatkezelőtől a rá vonatkozó személyes adatokhoz való hozzáférést, azok helyesbítését, törlését vagy kezelésének korlátozását, és tiltakozhat a személyes adatok kezelése ellen, valamint az érintett adathordozhatósághoz való joga; e) a valamely felügyeleti hatósághoz címzett panasz benyújtásának joga; g) a 22. cikk (1) és (4) bekezdésében említett automatizált döntéshozatal ténye, ideértve a profilalkotást is, valamint legalább ezekben az esetekben az alkalmazott logikára és arra vonatkozó érthető információk, hogy az ilyen adatkezelés milyen jelentőséggel, és az érintettre nézve milyen várható következményekkel bír.

[46] A GDPR 4. cikk 4. pontja alapján „profilalkotás”: személyes adatok automatizált kezelésének bármely olyan formája, amelynek során a személyes adatokat valamely természetes személyhez fűződő bizonyos személyes jellemzők értékelésére, különösen a munkahelyi teljesítményhez, gazdasági helyzetéhez, egészségi állapothoz, személyes preferenciákhoz, érdeklődéshez, megbízhatósághoz, viselkedéshez, tartózkodási helyhez vagy mozgáshoz kapcsolódó jellemzők elemzésére vagy előrejelzésére használják.

[47] A bíróság megállapította, hogy a felperes a GDPR kiemelt rendelkezéseinek megfelelő érdekmérlegelési tesztet nem végzett. Az alperes helyesen állapította meg, hogy a felperes bár a kiadványok megjelenése előtt mindig felvette a kapcsolatot a kérelmezőkkel, a felperes

tájékoztatása nem volt teljes körű; abból hiányzott a GDPR 14. cikk (1) bekezdés c), (2) bekezdés b) és c) pontjában foglaltakra való felhívás, amelyet nem pótol sem a felperesi honlapon található adatkezelési tájékoztató, sem annak ténye, hogy a kérelmezők adatvédelemben jártas jogi képviselőkkel jártak el. A bíróság ugyanakkor megállapította, hogy a felperes profilalkotást nem valósított meg. A profilalkotás a GDPR 4. cikk 4. pontja alapján profilok összeállítása személyek kategorizálása céljából, amelyek alapján előrejelzéseket lehet megfogalmazni a viselkedésükről és az érdeklődésükről, amely történhet direkt marketing célokból (például személyre szabott hirdetések, hírlevelek és ajánlatok biztosítása), de automatizált döntések előállítására céljából is (például hitelkérelmekben). A felperes nem elemzés, vagy előrejelzés, hanem tájékoztatás céljából hozta létre kiadványait, így a profilalkotás három konjunktív feltételéből a harmadik hiányzik. A bíróság mindazonáltal összességében (a profilalkotást ide nem értve) azt állapította, hogy a felperes a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontját, 12. cikk (1) és (4) bekezdését és 14. cikkét megsértette.

[48] A bíróság megvizsgálta a felperes azon kifogását is, hogy az alperes nem teljesítette a GDPR 57. cikk (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott feladatait.

[49] A GDPR 57. cikk (1) bekezdés b) és d) pontja értelmében az e rendeletben meghatározott egyéb feladatok sérelme nélkül, a felügyeleti hatóság a saját területén elősegíti a nyilvánosság figyelmének felkeltését és az ismeretek terjesztését a személyes adatok kezelésével összefüggő kockázatok, szabályok, garanciák és jogok vonatkozásában különös figyelemmel a kifejezetten gyermekekre irányuló tevékenységekre; felhívja az adatkezelők és az adatfeldolgozók figyelmét az e rendelet szerinti kötelezettségeikre.

[50] A bíróság megállapította, az ügy érdemét nem érinti, hogy az alperes a jelen jogvitával érintett értelmezési kérdésben adott-e ki tájékoztatást. Az adatkezelés valamennyi ismérve az adatkezelőnél áll rendelkezésre, ezért elsősorban ő képes annak megítélésére, hogy a jogszabályi megfelelés érdekében milyen intézkedések lehetnek szükségesek, a hatóság pedig nem veheti át az adatkezelő e tekintetben fennálló felelősségét. Ezzel összhangban a GDPR is csak azt írja elő az alperesnek, hogy kérésre nyújtson tájékoztatást az érintettnek az őt megillető jogok gyakorlásával kapcsolatban.

[51] A felperes álláspontja szerint nem sértette meg a GDPR 21. cikk (1) és (4) bekezdését sem.

[52] A GDPR 21. cikk (1) bekezdése szerint az érintett jogosult arra, hogy a saját helyzetével kapcsolatos okokból bármikor tiltakozzon személyes adatainak a 6. cikk (1) bekezdésének e) vagy f) pontján alapuló kezelése ellen, ideértve az említett rendelkezéseken alapuló profilalkotást is. Ebben az esetben az adatkezelő a személyes adatokat nem kezelheti tovább, kivéve, ha az adatkezelő bizonyítja, hogy az adatkezelést olyan kényszerítő erejű jogos okok indokolják, amelyek elsőbbséget élveznek az érintett érdekeivel, jogaival és szabadságaival szemben, vagy amelyek jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez vagy védelméhez kapcsolódnak. A (2) bekezdés értelmében ha a személyes adatok kezelése közvetlen üzletszerzés érdekében történik, az érintett jogosult arra, hogy bármikor tiltakozzon a rá vonatkozó személyes adatok e célból történő kezelése ellen, ideértve a profilalkotást is, amennyiben az a közvetlen üzletszerzéshez kapcsolódik. A (4) bekezdés alapján az (1) és (2) bekezdésben említett jogra legkésőbb az érintettel való első kapcsolatfelvétel során kifejezetten fel kell hívni annak figyelmét, és az erre vonatkozó tájékoztatást egyértelműen és minden más információtól elkülönítve kell megjelölni.

[53] A felperes sem vitatta, hogy nem adott a kérelmezők számára e körben tájékoztatást, ezért a bíróság – egyezően az alperessel – megállapította, hogy a felperes megsértette a GDPR 21. cikk (4) bekezdését, ami az esetleges kimentéstől függetlenül megállapítható. Nem szolgálhat a jogsértés alóli felmentésül azon felperesi hivatkozás, hogy a felhívás életszerűtlen elvárás egy a szakmája szabályai szerint eljáró újságírótól. A GDPR 21. cikk (1) bekezdése alapján a főszabály az, hogy kényszerítő jellegű körülmény hiányában a tiltakozásnak helyt kell adni,

mivel a jogalkotói vélelem értelmében az érintett tiltakozása esetén az ilyen körülmény megelőzi az adatkezelő adatkezeléshez fűződő érdekét. A kérelmezők jogi képviselője 2019. július 19-én elküldött levele szerint a korábban szóban és írásban közölt indokokra (a magánélet, a családi élet tiszteletben tartása, nyugalma, a társadalmi megbecsülés védelmére) hivatkozással tiltakoztak személyes adataik felperes általi adatkezelése ellen. Ezzel szemben a felperes kényszerítő erejű jogos okként számba vette többek között [...] közszereplői minőségét (mint [...]), a korábbi nyilvános szerepléseit, a felperes részéről a szerkesztői függetlenséget, a sajtószerző által közérdekből nyilvános adatokra épülő összeállítás esetén kényszerítő erejű közérdeket, azt a körülményt, hogy a listák összeállításánál ragaszkodnia kell az amerikai licensszel együtt járó módszertanhoz, hogy a tartalom kiemelten fontos a Forbes márkáértéke, hitelessége és ismertsége szempontjából, valamint azon körülményt, hogy a listái elkészítésekor a cél a lehető legteljesebb kép nyújtása a közönség számára. A bíróság megállapította, hogy e körben az alperes mérlegelése nem volt megfelelő, ugyanis a felperes a kérelmezők tiltakozását követő érdemrlegelést már teljeskörűen elvégezte, és a tiltakozás elutasítását érdemben is megfelelően indokolta.

- [54] A Kp. 85. § (5) bekezdésére tekintettel a bíróság felülmérlegelést nem végezhet, ezért a bírsággiszabás során végzett mérlegelési szempontok jogszerűségéről a bíróság csak abban az esetben dönthet, ha a perbe vitt jogsértések mindegyikét sikertelenül vitatja a felperes. A kereset azonban a jogalap körében részben alapos volt, ezért a bíróság a bírsággiszabásra vonatkozó másodlagos és harmadlagos keresetrészek értékelését mellőzte. A jogalap körében részben megalapozott kereset miatt ugyanakkor a bírság fizetésre kötelező határozatrész önmagában jogszabálysértő.
- [55] A fentiek alapján a bíróság az alperes határozatának a GDPR 21. cikk (1) bekezdésére vonatkozó 1.2. pontjából a tiltakozást követő – az alperes által „második, egyedinek” nevezett – érdemrlegelés felperes általi bizonyítatlanságát deklaráló, valamint a határozat 1.3.2. pontjában az ebből eredő kötelezést tartalmazó rendelkezésrészt, továbbá az adatvédelmi bírság megfizetéséről szóló 3. pontot a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette, és a bírság vonatkozásában az alperest új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel elutasította.
- [56] Az új eljárásban az alperesnek ismételtén döntenie kell arról, hogy a bírság alkalmazása indokolt-e, figyelemmel arra is, hogy a felperes nem sértette meg a GDPR 21. cikk (1) bekezdését, valamint a profilalkotás vonatkozásában a GDPR 12. cikk (1), (4) bekezdését és 14. cikkét. Az új eljárásban a felperes terhére – amennyiben alperes a bírság alkalmazását változatlanul szükségesnek tartja – csak a jelen jogvita tárgyává tett határozatban alkalmazottnál alacsonyabb összegű adatvédelmi bírság megfizetéséről dönthet.
- [57] A bíróság a felek pernyertességét és pervesztességének arányát azonosnak ítélve az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (1) bekezdésének megfelelő feljegyzett kereseti illetékből a felperest 15.000 forint részilleték megfizetésére kötelezte a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján, míg a fennmaradó 15.000 forint részilleték az alperes teljes személyes illetékmentessége és a Pp. 102. § (6) bekezdése folytán az állam terhén marad. A peres felek ezt meghaladó költségeinek viseléséről a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [58] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (2) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2021. február 18.

dr. Huber Gábor s.k.
a tanács elnöke

dr. Surányi Katalin s.k.
előadó bíró

dr. Nagy Péter s.k.
bíró